

Det glædede mig at høre, at miljøministeren tilsyneladende var positiv over for en del af punkterne, men alligevel sluttede han af med, at man ikke ville støtte forslaget. Jeg håber alligevel, at man under udvalgsarbejdet kan komme lidt længere derhenad og få ændret på nogle af disse forhold.

Som medforslagsstillere støtter vi selvfølgelig forslaget 100 pct., og vi mener, at man bør rette i fuglebeskyttelsesdirektivet, måske ikke alene på det her område, men også på andre områder, men det vil være en begyndelse, hvis man fik rettet noget på det her.

Jeg glemmer ikke, at vi for et par år siden havde en sag oppe i Frederiksværk, hvor man skulle udstykke en grund fra en ejendom ude på landet, og dér brugte man fuglebeskyttelsesdirektivet til at fortælle, at det kunne man ikke, for det ville forhindre, at fuglene kunne yngle. Man sagde, at hvis man udstykkede denne grund, var der nogle meget sjældne fugle – jeg husker desværre ikke, hvad det var for nogle – som man mente der kun var et halvt til et helt par af, og de ville ikke kunne yngle. Det halve par forstår jeg godt, men det hele par ville nok have en mulighed, selv om man havde udstykket en enkelt grund.

At man ikke vil være med til at udvide jagt-zonen fra 100 til 500 m, forstår jeg slet ikke, og jeg mener, at både dambrugsejere og de, der ejer put and take-søer, burde have nogle muligheder for at bringe bestanden af skarv ned.

Jeg håber, det bliver mere positivt under udvalgsarbejdet, og at vi kan få gennemført noget af det.

Aage Brusgaard (FP):

Som medforslagsstiller synes jeg, det er vigtigt at understrege, at vi ikke ønsker skarven udryddet; vi ønsker skarvbestanden reguleret til et acceptabelt niveau, og det er alle forslagspartier enige om.

Jeg har en bitte ting, jeg vil nævne her, som ikke har været nævnt i debatten. I maj måned sidste år spurgte jeg ovre i ministeriet, hvor mange ynglende skarvpar der er i Limfjordsområdet, for jeg bor jo dér, hvor mange fisk de spiser, og hvor mange år man nu har statistik på dem. Svaret ligger her. Man har statistik tilbage til 1986.

I 1986 var der 45 ynglende par i Limfjorden, og de åd 6 t fisk. I 1994 var de 45 par vokset til 2.224 par, og de åd 313 t fisk i Limfjorden. Det vil altså sige, at bare i de 9 år har skarven ædt

mere end 1.000 t fisk i Limfjorden. Hvis vi også tager de fisk med, som sælen æder – det har jeg også spurgt om, men det har jeg nu ikke med her – betyder det faktisk, at sæl og skarv æder lige så meget fisk, som vores fiskere kan fiske deroppe.

Når nogle beklager, at der bliver stadig færre fisk, siger de som regel, at det er landbrugets skyld; hvis man kalder en skarv og en sæl for landmænd, er det korrekt.

Vi har i dag fået brev, eller det har jeg i hvert fald, fra godset Holsteinborg; Holstein-Holsteinborg hedder godsejeren. Han roser forslaget osv., men skriver, at på Holsteinborg er problemet imidlertid mere kompliceret end den generelle skarvproblematik. De har en urskov dér, hvis lige ikke findes bevaret mange steder på den nordlige halvkugle, og der vedlægges en rapport. Han fik skoven og øen fredet frivilligt i 1936, og nu siger han, at 3/4 af øen er totalt ødelagt af skarven. Nu skal jeg nok lade være med at læse hele rapporten op, for så går det ligesom sidste gang, jeg var heroppe, at jeg misbruger min taletid; men der er altså mange, der har store problemer.

Det var altså en frivillig fredning i 1936, og den daværende statsminister, Th. Stauning, skrev under den 11. november 1936. I dag er den altså totalt ødelagt af skarven. Hvis det havde været andre, der havde ødelagt sådan en fredning, ville ministeren have grebet ind for lang tid siden.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne sige tak for en overraskende positiv modtagelse, men jeg fornemmede nok, hvor det bar hen, da jeg, den dag vi fremsatte vores forslag, efter jeg tror i 2 år at have arbejdet meget hårdt for at få gjort noget ved problemerne, fik mit livs overraskelse ved at se regeringens indstilling, der gik af sted til Vildtforvaltningsrådet.

Jeg havde ikke troet, at jeg skulle blive overhalet den vej om, men det er rart at se, at der er sket noget, og jeg har også konstateret den brug, man har gjort af den eksisterende skarvforvaltningsplan, hvor man nu har givet tilladelse til skydning oppe i Lindborg Å. Stor ros for det; der er bevægelse, hvor vi troede, det var umuligt.

Jeg tror, det har haft en gunstig virkning, at vi har fremsat vores forslag, og jeg vil også kvittere for det, der heldigvis er udbredt her i salen blandt ordførerne; nemlig biodiversitetstanke-